

BETANIA
yhteisö

Elämän sääntö
ja yleiset toimintaperiaatteet

Johdanto

”Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat. Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle. Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi.” Hepr. 1:1-4

Betania -yhteisö on noin vuoden kestävä kokemus hengellisestä yhteisöelämästä nuorille aikuisille. Yhteisö etsii syvempää ystävyyttä Kristuksen kanssa, rakkauden tiellä rukouksen, yksinkertaisuuden ja palvelun kautta.

Yhteisössä sitoudutaan henkilökohtaiseen rukouselämään, syventymään hengellisen elämän ja kristillisen spiritualiteetin teemoihin sekä säännöllisesti kokoontumaan yhteen jakamaan hengellistä matkaa.

Betania - yhteisö on ns. uusmonastinen yhteisö, joka etsii uudenlaista hengellisen yhteisöelämän tapaa ammentaen kristillisen luostariperinteen ja mystiikan rikkauksista sekä luterilaisen kristillisyyden elämänläheisyydestä. Yhteisö on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Helsingin hiippakunnan kirkollisessa yhteydessä ja sen toimintaa valvoo Helsingin piispa.

Betaniassa oli Jeesuksen ystävien Martan, Marian ja Lasaruksen koti. Samalla tavalla tämä yhteisö on Jeesukselle läheisten ystävysten porukka.

Betania-yhteisön hengellisen elämäntavan taustalla on kristillinen Karmeliittasääntökunnan perinne. Pyhän Albertuksen keskiajalla kirjoittama Karmeliittasääntö on alkulähde, josta tämän yhteisön hengellisen periaatteet saavat virkistystä. Kuitenkin kaikki tässä säännössä on muokattu ja toimitettu vastaamaan nykyajan ihmisten hengellisiä tarpeita. Näin tämän säännön pohjalta aivan tavalliset ihmiset voivat muodostaa yhteyden kristillisen perinteen suurimpiin hengellisiin aarteisiin, juuri heidän elämäänsä sopivalla ja rakentavalla tavalla.

Sisällys

Johdanto	2
Osa I Spiritualiteetti	4
Kutsu pyhyyteen	4
Rakastava Jumala	6
Jumalan sana	8
Elämä Jumalan maailmassa.....	10
Rukous	12
Kontemplatiivinen elämä	14
Maria, Elia ja Betanian perhe – esikuvamme	16
Matka erämaahan.....	18
Yhteisö	20
Palvelu	22
Oikeudenmukaisuus.....	24

Osa I Spiritualiteetti

Kutsu pyhyyteen

Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: »Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.» (1. Piet. 1:15-16)

Monet kerrat ja monin tavoin. Ihmiset kautta aikojen ovat eläneet ja elämäkokemuksessaan tunteneet eri tavoin Jumalan läsnäolon ja sen synnyttämän inspiraation. Näistä erilaisista kokemuksista ihmiset, niin pappeuteen tai erityiseen hengelliseen elämään kutsutut kuin maallikotkin, ovat kokoontuneet yhteen etsimään hyvää elämää, pyhyyttä ja Jumalaa.

Me etsimme hengellisyyttä ja elämäntapaa, joka on merkityksellistä nykypäivän modernissa maailmassa ja syventää samalla yhteyttä kolmiyhteiseen Jumalaan ja hänen lupauksiinsa.

Pyhyyttä voi määritellä monin tavoin myös kristillisessä perinteessä. Lopulta kaikki tavat ovat erilaisia yrityksiä ja pyrkimyksiä täyttää Jumalan suurin käsky: ”rakastaa Jumalaa koko sydämestäsi, mielestäsi ja koko voimallasi sekä lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:37-39)

Kun etsimme pyhyyttä, edessämme on kaksi kysymystä: Mitä minun pitää tehdä? Mitä Jumala tekee? Historian aikana on ollut kaksi vääränlaista tapaa: luottaminen täysin ihmisen pyrkimykseen (pelagiolaisuus) tai jättämällä kaikki Jumalan käsiin (kvietismi). Hengellinen matka on mahdollista vain Jumalan armon avulla. Jumala auttaa meitä joka vaiheessa. Mutta samalla hän odottaa meidän työskentelevän hänen kanssaan. Tätä on usein kutsuttu kilvoitteluksi ja asketismin tieksi, joka tarkoittaa parannuksen tekoa synnistä ja elämistä hyveellisesti. Lopulta Jumala kuljettaa meidät inhimillisten mahdollisuuksiemme ja kokemustemme tuolle puolen. Tätä kutsutaan mystiseksi tieksi.

Karmeliittamystikot ovat aina ihmetelleet, miksi moni ihminen ei halua antaa Jumalan lahjoittavan meille kaikkea. Jumala tahtoo meidän

tuntevan Hänet ja tämä yhteys tapahtuu rakkauden ja armon avulla. Jumala kutsuu meitä jakamaan hänen tahtonsa ja että jakaisimme elämämme hänen kanssaan. Tämä suunnitelma on täyttynyt Kristuksessa, joka on suurin Jumalan lahja ja hänen Sanansa meille. Jeesuksessa Kristuksessa, Marian pojassa, näkymätön Jumala puhuu kaikille ihmisille kuin ystävälle ja elää heidän keskellään ja kutsuu yhteyteensä. Kasteessa meidät liitetään Jumalan perheeseen ja muodostamme sisarien ja veljien suuren joukon Kirkon, Jumalan kansan.

Siksi kaikki, riippumatta heidän elämäntilanteestaan, on kutsuttu täyteen elämään Kristuksessa ja täydellistymään hänen rakkaudessaan. Jotkut meistä on kutsuttu erityisellä tavalla tälle tielle, elämään hengellisten yhteisöjen yhteydessä ja tätä kautta etsimään Jumalan tahtoa ja elämää.

Rakastava Jumala

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28-30)

Vanhan testamentin Laulujen laulu on ollut yksi mystikkojen tärkeimpiä tekstejä. He ymmärtävät tämän kauniin rakkausrunon ilmentävän ja ylistävän Jumalan syvää rakkautta ihmisiä ja ihan jokaista meitä kohtaan. On kuin heräisimme keskellä rakkaustarinaa. Joku koskettaa sydäntämme, kuin haavoittaisi meitä ja tekisi meidät kaipaamaan rakkauden täydellistymistä.

Ajattelemme, että hengellinen matka on lähtemistä etsimään Jumalaa. Monet mystikot opettavat, että asia on itse asiassa päinvastoin – Jumala etsii meitä, haluaa jakaa rakkautensa kanssamme – kaipaa, sitä että sydämemme vastaisi hänen rakkauteensa.

Jumala tuntuu olevan piilossa, koska hän haluaa herättää rakkautemme, ei siksi että hän ei välittäisi meistä. ”Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä.” (1 Joh. 4:1). Pyhä Ristin Johannes kutsuu rakkautta ”eläväksi liekiksi”, joka samaan aikaan haavoittaa ja parantaa kunnes sydämemme yhdistyy yhdeksi tuleksi.

Jeesus Kristus on tosi Jumala ja tosi ihminen, meidän esikuvamme kaikessa. Meidän syvin sisimpämme ja identiteettimme on Kristuksessa ja se vaikuttaa kaikkeen, miten toimimme maailmassa ja ihmisten kanssa. Kuten Jeesus, voimme kuunnella ja huomata jokaisen elämän arvon, nähdä toiset ja koko maailman kuten Jumala ne näkevät: rakkauden valossa.

Betania –yhteisö kutsuu meitä elämään todeksi tätä Jumalan rakkautta itseämme ja luomakuntaa kohtaan. Me sitoudumme tähän yhteisöön, luottaen Jumalan rakkauteen, oman lähimmäisenrakkautemme kautta. Tämä osallisuus Kristuksen rakkaudesta on todistus maailmalle Hänen jumalallisesta tehtävästään liittää koko luomakunta rakkauden liittoon.

Tässä meitä tukevat eläminen ja toimiminen Kristuksen autuaaksi julistusten sekä evankelisten neuvojen: köyhyyden, kuuliaisuuden ja siveyden hengessä, jotka koskettavat ihmiselämän keskeisiä haasteita valtaa, ihmissuhteita ja materiaalisia tarpeita. Lupaukset auttavat pääsemään eroon elämän epäjumalista ja vapauttaa meidät rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistämme. Tämä on nykypäivänä radikaali tapa elää evankeliumin mukaan. Kuuliaisuus on alttiutta palvella pyyteettömästi Jumalaa, hänen kirkkoaan, kaikkia lähimmäisiä, tätä yhteisöä ja hengellisiä esimiehiä. Köyhyydessä sitoudumme antamaan omastamme lähimmäisillemme. Emme tavoittele maallista tai hengellistä kunniaa. Sitoudumme elämään yksinkertaisesti, lähimmäisiä ja ympäristöä kunnioittaen sekä välttämään ylellisyyttä ja tuhlausta. Siveydessä sitoudumme elämään rakkaudessa kaikenlaista ihmisyyttä kunnioittaen, säädylisesti ja ilman halua omistaa tai kontrolloida toista. Sitoudumme pitämään uskollisesti ihmissuhteisiin liittyvät sitoumuksemme ja edistämme elämässämme vastuullisia ihmissuhteita.

Erityisesti yhteisömme ulkopuolella haluamme olla todistamassa ja palvelemissa Pyhän Jumalan työssä, ja annamme itsemme Jumalan käyttöön.

Jumalan Sana

Apostolit kokoontuivat taas Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle, mitä kaikkea olivat tehneet ja mitä opettaneet. Hän sanoi heille: »Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää.» Ihmisiä näet tuli ja meni koko ajan, eivätkä opetuslapset ehtineet edes syödä. Niin he lähtivät veneellä mennäkseen autiolle seudulle yksinäisyyteen. Mutta heidän lähtönsä huomattiin, ja monet tunsivat heidät. Ihmisiä tuli juoksujalkaa kaikista kaupungeista, ja väkijoukko ehti maitse perille ennen heitä. (Mark. 6:30-33)

Kristittyinä tiedämme, että Jeesus Kristus on Jumala Sana – lihaksi tullut Sana – Jumalan lopullinen ilmestys. Sääntömme keskiössä on Kristus, tarkemmin sanottuna Kristuksen persoona. Raamatun lukemisen ja sen ääressä rukoilemisen tavoitteena on mieleemme muuttuminen Kristuksen kaltaiseksi ja sydämemme täytyminen hänen rakkaudellaan. Lopulta meistä itsestämme tulee Kristus-keskeisiä.

Jeesuksen tulisi tulla kaikista tärkeimmäksi hengelliseksi sisällöksi yhteisön jäsenille. Tämä tarkoittaa persoonallista, lämmintä ja läheistä suhdetta häneen. Tätä yhteyttä hoidetaan ehtoollisessa ja liturgiassa, Raamatun lukemisella ja erilaisin rukoustavoin. Näiden lisäksi meitä kannustetaan tunnistamaan Kristus lähimmäisissämme ja päivittäisissä tapahtumissa.

Jumala kutsuu seuraamaan Kristusta eläväksi tekevän Hengen kautta ja tätä on kuuluminen kirkkoon. Kasteen kautta meidät on kutsuttu pyhyyteen ja liittää meidät Kristuksen mystiseen ruumiiseen. Suurin ylpeytemme on elää hyvää ja Jumalan rakkauden täyteistä elämää Hengen johdatuksessa. Näin yhdessä kaikkien ihmisten kanssa voimme rakentaa yhdessä Kristuksen ruumista ja täydentää sitä eri ihmisten taidoilla ja lahjoilla.

Pyhä Ristin Johannes muistuttaa, että Isä sanoo meille: ”Minä olen jo sanonut sinulle kaiken Sanassani, minun Pojassani...hänessä minä olen paljastanut kaiken ja hänessä sinä opit enemmän kuin voit pyytää ja kaivata... Minä olen jo puhunut, vastannut, manifestoitunut ja paljastanut kaiken sinulle antamalle Jeesuksen sinulle veljeksi, ystäväksi, mestariksi, lunnaksi ja palkinnoksi” (Nousu Karmelin vuorelle 2:22,5)

Elämä Jumalan maailmassa

”Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen...” (1 Kun. 17:1)

Nämä profeetta Elian sanat kuningas Ahabin edessä voisi kääntää myös muotoon ”jonka edessä minä seison” siis Jumalan palvelu tarkoittaa Jumalan edessä seisomista. Elian tavoin meidän tulee olla aina tietoisia Jumalan läsnäolosta – miten lähellä Jumala on meitä. Siksi meidän ei tarvitse erityisesti mennä Jumalan luokse, koska hän on aina meidän kanssamme: ” »Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen: ”hänessä me elämme, liikumme ja olemme.” (Ap.t. 17:28). Silti me olemme usein sokeita Jumalan läsnäololle ja tarvitsemme havahtumista ja herätystä sille.

Yhteisön jäsenet elävät maailmassa ja erityisesti juuri maallikkojen kutsumuksena on muuttaa maailmaa. Heidän elämänsä muiden ihmisten keskellä kohdistuu maailman huoliin ja tehtäviin tavallisen elämän, perheen, yhteisön ja yhteiskunnan ylä- ja alamäissä. Jumala on kutsunut yhteisön jäsenet liittymään osaksi luomakunnan pyhyyttä: heillä on evankeliumin henki läsnä kaikessa työssään ja yhteisön hengellisyys ohjaa heitä. Heitä kutsutaan valaisemaan ja pyhittämään maailmalliset tehtävät niin että Kristuksen rakkauden kautta kaikki asiat voisivat palvella ja ylistää Jumalaa.

Inhimillisen hyvinvoinnin ja Jumalan valtakunnan välillä ei tulisi olla mitään ristiriitaa, koska molemmat ovat hyvän Jumalan lahjoja meille. Silti on vaarana ymmärtää väärin maalliset lahjat ja kiinnittyä niihin liiaksi. Samoin tulisi nähdä kaikenlaiset tieteelliset, taiteelliset ja teknologiset pyrkimykset ihmiselämän edistämiseksi Jumalan hyvän ja rakastavan tahdon välineinä.

Rukous

Kerran, kun Jeesus oli ollut rukoilemassa, eräs hänen opetuslapsistaan pyysi: »Herra, opeta meitä rukoilemaan...» (Luukas 11:1)

Rukous on kaikkien uskontojen perusta. Se ilmentää minun olemustani syvimmällä tavalla: minä olen tarvitseva olento Jumalan edessä, Jumalan joka on rakastava ja voimallinen. Olemukseni totuus ilmentyy rukouksen neljässä muodossa: palvonta, ylistys, katumus ja rukous toisten puolesta. Rukous voi tapahtua ääneen yksin tai yhdessä toisten kanssa, tai se voi olla sisäistä rukousta Jumalan edessä. Ääneen tapahtuvassa rukouksessa sanojen tulisi tarkoittaa sanottua. Sisäisessä rukouksessa tuon esiin sen mitä olen ja mitä tarvitsen. Rukouksessa minun tulee kuunnella, puhua ja katsella. Rukouksen tarkoitus on rakentaa suhde Jumalaan.

Persoonallinen ystävyysuhde Jumalaan, ihmisten todelliseen ystävään. Pyhä Jeesuksen Teresa sanoo: ”Rukous... ei ole muuta kuin intiimiä ja säännöllistä ystävällistä keskustelua meitä rakastavan kanssa.”

Personallinen ja yhteisöllinen, liturginen ja vapaamuotoinen rukous – nämä kaikki muodostavat kudelman henkilökohtaista yhteyttä Kolmiyhteiseen Jumalaan joka inspiroi meitä. Rukouksessa tärkeää ei ole niinkään ajattelu vaan rakastaminen. Se on enemmän kuin harjoitus, se on asenne olla Jumalan käsissä, avoimuutta ja kiitollisuutta rakkauden lahjaa kohtaan. Rukous on lahja, jota tulee rukoilla. Se on taito, jota tulee harjoittaa. Se on sisäisen elämän ja yhteyden mitta. Se on kompassi elämässäni, se on ihmisyyteni kuva.

Sakramentaalinen elämä, jonka keskiössä on ehtoollinen, on hengellisen elämän lähde. Yhteisön jäsenet kutsutaan osallistumaan tähän sakramentaaliseen elämään, niin usein kuin mahdollista. Heidän tulee säännöllisesti etsiä katumusta ja Jumalan armoa elämänmatkallaan. Sakramentit pyhittää koko elämän.

Rukoushetket muistuttavat päivittäin Jumalan läsnäolosta elämässämme, ajassamme ja maailmassamme. Yhteisön jäsenten tulisi viettää rukoushetkiä aamuisin ja iltaisin aina tilanteesta riippuen. Meitä kutsutaan Marian tavoin kantamaan Jumalan sanaa elämässämme, mietiskelemään sitä rakkauden hengessä, ylistämään ja kiittämään Jumala ja iloitsemaan kaikesta.

Hengellinen elämä ei rajoitu vain liturgioihin vaan meidät kutsutaan rukoilemaan huoneessamme salassa Jumalaa. Apostoli Paavalin sanoin meidän tulee rukoilla lakkaamatta. Yhteisömme haluaa edistää ja ylläpitää kaikenlaisia rukouksen ja meditaation muotoja. Suuri painoarvo annetaan hiljaisuudelle ja Jumalan Sanan mietiskelylle Lectio Divinan avulla.

Kontemplatiivinen elämä

”Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.” (Matt. 6:6)

Kontemplaatio voidaan ymmärtää monin tavoin, mutta sen perusmerkitys on katsella ja ihmetellä. Perinteisesti se on nähty Jumalan lahjana, johon valmistaudumme asettamalla Jumalan tai muut kuin itsemme elämämme keskukseen. Sydämen puhtaus vaatii, että puhdistamme kaikenlaiset epäjumalat ja synnin pois elämästämme, jotta voisimme olla avoimia Jumalalle ja ottaa Hänen armonsa ja parantavan rakkautensa vastaan. Jumala muuttaa meidän sisimpämme.

Meidät on kutsuttu olemaan läsnä elävän ja todellisen Jumalan kanssa, joka on Kristuksessa tullut luoksemme. Annamme Pyhän Hengen johdattaa meitä ja vaikuttaa meissä mielessämme ja sydämessämme, näkemyksissämme ja toiminnassamme. Koko olemuksemme herää tunnistamaan Jumalan huolehtivan ja rakastavan läsnäolon jokaisen meidän elämässä. Huomaamme että olemme veljiä ja sisaria, kutsuttuja kulkemaan yhtä matkaa yhä suurempaa pyhyyttä kohti ja tuomaan maailmaan viestiä, että olemme kaikki Jumalan lapsia, samaa perhettä Kristuksessa.

Kontemplatiivisuus sitoo meitä Jumalan työhön maailmassa. Etsimme kaikkialla arkielämässämme kätkeytyjä merkkejä Jumalan läsnäolosta ja teemme työtä maailmassa autuaaksi julistusten sekä nöyryyden, oikeudenmukaisuuden ja hyvyyden hengessä.

Pyhän Ristin Johanneksen mukaan kontemplaatio alkaa usein aktiivisen meditaation kautta, mutta pian oma rukouksemme muuttuu hedelmättömäksi tai mahdottomaksi. Meidän tulee osata luopua myös omasta sisäisestä tarpeestamme ohjata rukoustamme tai sisäistä maailmaamme ja antaa Jumalan ohjata meitä, oppia katselemaan maailmaa Jumalan silmin ja nähdä Jumalan työ elämässämme ja maailmassa ympärillämme.

Maria, Elia ja Betanian perhe – esikuvamme

”Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi, pankkaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään.” (Hepr. 12:1-2)

Kuten Maria, nöyränä ja köyhänä mekin olemme kutsuttuja ylistämään kaikesta siitä mitä Jumala on tehnyt vuoksemme. Hänen kanssaan opimme näkemän arkielämän hyvät ja huonot asiat Jumalan Sanan valossa. Opimme häneltä ottamaan vastaan Sanan, avautumaan sille ja kätkemään sen sisimpäämme. Maria inspiroi meitä olemaan uskollisia tehtävällemme, toimimaan rakkauden ja palvelun hengessä pelastuksen tiellä. Marian kanssa otamme vastuullemme kantaa eteenpäin sitä armoa, joka kirkolle on annettu. Tämä Marian rakkaus ihmiskuntaa kohtaan tekee hänet meidän ja koko kirkon äidiksi. Me emme voi muuta kuin kiittää Jumalaa siitä ja rakastaa häntä. Maria rukoilee puolestamme.

Toisena esikuvanamme on profeetta Elia, jonka innoituksesta Karmeliittayhteisö sai alun perin syntynsä Pyhällä Maalla. He oppivat profeetalta jättämään kaiken ja lähtemään erämaahan puhdistautumaan, valmistautumaan kohtaamaan Jumala ja ottamaan Hänen Sanansa vastaan. He valmistautuivat hänen esimerkkiään seuraten myös taistelemaan maailmassa vääriä jumalia vastaan ja puolustamaan totuutta – rakastavaa ja armollista Jumalaa. Yhdessä Elian kanssa opimme tuntemaan Jumalan, joka näyttäytyy ihmisille voimassa, rohkeudessa ja lempeydessä. Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Täynnä voimaa, Jumalan avulla, voimme kohdata tämän maailman realiteetit ja haasteet, luottaen siihen, että Jumala pitää käsissään meidän ja koko maailman historiaa ja kohtaloa.

Betania –yhteisö saa nimensä Jeesuksen läheisten ystävien asuneiden Martan, Marian ja Lasaruksen kotipaikasta. Meikin olemme Jeesuksen läheisiä ystäviä, paikka jossa Jeesus vierailee, viettää aikaa ja joita Jeesus rakastaa. Sydämemme on pieni Betania, jossa Jeesus haluaa vieraila. Martta, Maria ja Lasarus edustavat hengellisen elämän kolmea osaa: aktiivista palvelua, kontemplaatiota sekä askeesia. Martan tavoin hengellisyytemme toteutuu toiminnan ja palvelun kautta. Marian tavoin asetumme Jeesuksen jalkojen juureen hiljaisuuteen kuuntelemaan hänen sanojaan. Lasaruksen tavoin elämämme kietoutuu kuoleman ja ylösnousemuksen salaisuuteen. Jeesus itse ikävöi meitä, haluaa olla kanssamme ja hän itse herättää meidät kuolleista.

Matka erämaahan

”Hän sanoi heille: ’Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää.’” (Mark. 6:31)

Karmel -vuori oli paikka, johon ensimmäiset karmeliitat kokoontuivat elämään rukouksessa ja yksinäisyydessä. Erämaa tai autioma on edelleen symboli tälle paikalle. Yksinäisyys voi olla hyvin monenlainen kokemus. Erämaa voi olla pakopaikka arkielämän kaaoksesta ja stressistä, joka antaa meille hetken lepoa ja vahvistaa tietoisuuttamme Jumalan läsnäolosta. Usein kuitenkin sisäiset äänet seuraava perässämme ja erämaasta saattaa tulla haastava paikka, jossa koemme yksinäisyyttä, hämmennystä, rikkinäisyyttä ja ahdistusta. Erämaassa tulee matkata kevyesti jättäen taakse elämän mukavuudet. Jumala kuitenkin kulkee kanssamme ja johdattaa meitä sisäisesti karujen polkujen kautta kauneuden ja kasvun maastoihin. Meidän ei tule paeta erämaata vaan kääntyä enemmän ja enemmän Jumalan puoleen luottaen siihen että hän muuttaa erämaamme puutarhaksi.

Etsimme Jumalaa, mutta paradoksaalisesti Jumala on jo etsimässä meitä. Meidän etsimisemme on vastausta siitä, että Jumala on rakastanut ja löytänyt meidät. Se on kulkemista kohti Jumalaa, joka on jo edessämme. Sitä symboloi hengelliset mielikuvat mm. nouseminen tikapuita tai vuoren rinnettä, pyhiinvaellus ja matkan teko.

Ihmisluonto on heikko ja rajoittunut, joten meidän tulee antautua Jumalan ohjattavaksi. Kääntymys muuttaa meidät radikaalisti ja Jumalan Henki auttaa meitä tunnistamaan puutteemme ja ohjaa meitä oikeaa tietä erilaisten esteiden läpi.

Yleinen ajatus on sisäinen matka: ei etsiä niinkään itseään tai persoonallista puoltamme, vaan Jumalaa joka on meissä. Tätä kutsutaan myös transformaatioksi, muutokseksi. Se kertoo, että meissä ei ole pysyvää jota etsiä vaan meidän tulee muuttua. Tämä muutos tapahtuu kääntymyksen kautta. Jumalan armo auttaa meitä näkemään, että emme

voi hyvin hänen edessään ja elämässämme. Meidän tarvitsee ”kääntyä”, luopua vääristä asioista ja epäjumaliamme, tunnistaa Jumalan kutsu elämässämme. Seuraavaksi meidän tulee nostaa katseemme itsekkyydestämme ja etsiä ja palvella Jumalaa ja toisia ihmisiä. Tämä sisältää luopumista kaiketa mikä vahingoittaa meitä ja kulkemista kohti suurempaa totuudellisuutta ja täyteyttä elämässämme. Jeesus sanoo: ”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkülläisen elämän.” (Joh. 10:10)

Lopulta sisäinen muutos täydellistyy, kun Jumala itse kolminaisuutena; Isä, Poika ja Pyhä Henki, kommunikoi meissä ja yhdistää meidät itseensä. Tämä jumalallistuminen on sitä, että lopulta jaamme Jumalan todellisen luonnon itsessämme.

Nousu vuoren rinnettä kuvastaa erämaamatkaa, jossa Jumalan elävä liekki muuttaa ja puhdistaa meidät kaikesta, jopa meidän olemuksemme Jumalan kuvana puhdistuu ja uudistuu. Tullessamme Kristuksen kaltaiseksi alamme loistaa hänen elävänä kuvana, uutena luomisena Kristuksessa.

Yhteisö

“Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat.” (Ap.t. 2:42)

Betania –yhteisö on paikka, jonka muodostaa Jumalan Henki ja jossa sen jäsenet ovat veljiä ja sisaria jakamassa yhteistä kutsua tämän yhteisön hengessä. Alun perin Karmeliitat muodostivat yhteisön, joka otti esikuvakseen apostolien ensimmäiset yhteisöt Jerusalemissa.

Muodostamme useita yhteisöjä: perheissämme, jossa jaamme elämämme syvimmillään, kotiseurakunnassamme, jossa toimimme Jumalan työn hyväksi ja kohtaamme hänet messussa, Betania –yhteisössä joka tukee meitä hengellisellä matkallamme sekä työ- ja opiskelupaikasamme ja kaikissa muissa yhteisöissä joissa elämme.

Yhteisöelämäämme tulee heijastaa yksinkertaisuus ja aitous. Yhteisön tulee tuntua kodilta, johon olemme tervetulleita, meitä arvostetaan ja kannustetaan. Rakennamme yhteyttä toistemme kanssa. Pyhä Jeesuksen Teresa halusi yhteisön olevan paikka jossa “kaikki ovat ystäviä, kaikki rakastetaan, kaikista pidetään huolta ja kaikkia autetaan” (Täydellisyyden tie 4:7).

Yhteisömme tulee heijastaa henkeään myös ulospäin kaikkiin, jotka sitä lähestyvät eri tavoin tai joiden kanssa olemme tekemisissä. Elämämme eri osa-alueet saavat meiltä osakseen rakkautta ja hyvyttä, kun kontemplatiivisessa hengessä tunnistamme ne Jumalan kuviksi. Aikana jona yhteisöllisyys näyttää hajoavan eri puolilla yhteiskuntaa me koemme erityistä kutsua tuoda ihmisiä yhteen ja rakentaa yhteisöjä, niin kirkossa kuin yhteiskunnassa, ja näin tehdä Jumalan valtakuntaa todelliseksi tässä maailmassa.

Palvelu

“Jeesus vastasi: ‘Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’” (Matt. 22:37-38)

Vaikka Karmeliittojen ensimmäisen yhteisön tarkoituksena oli elää yksinäisyydessä ja rukouksessa yhteisön luostari toimi samalla vierastalona ja turvapaikkana kaikille sinne tuleville ihmisille. Siirryttyään Eurooppaan Karmeliitat muuttuivat kerjäläisveljestöksi, jonka tehtävänä oli palvella kirkkoa ja alueen kaikkia ihmisiä rakkauden hengessä.

Betanian perheen tavoin meidänkin tehtävänä on yhdistää Martan ja Marian roolit – nähdä palvelun ja kontemplatiivisuuden vuorovaikutteisuus. Rukous johtaa palveluun – palvelu ruokkii rukousta. Molemmat ilmentävät suurempaa todellisuutta mihin Jeesus meitä rakkauden kaksoiskäskyssään kutsuu.

Kirkon tehtävänä on tuoda Jumalan valtakunta maailmaan, jotta kaikki tuntisivat pelastuksen Kristuksessa. Maailmassa elävinä meidän vastuulla on rakentaa tuota Jumalan valtakuntaa, arjessa ja maailmassa jossa elämme. Todistamme uskostamme tekojemme kautta ja johdatamme ihmisiä Jumalan rakkauden luokse. Profeetta Elia eli aikana jolloin kansa oli hylännyt Jumalan ja turvautui haasteiden ja kriisien keskellä omatekoiseen apuun. Elia osoitti, että Jumala oli vahvempi kuin mikään kriisi tai vaara. Samoin me voimme osoittaa, että maailman epävarmuudesta huolimatta Jumalamme on elämän Jumala joka tuo maailmaan rauhan ja ilon.

Palvelumme ytimessä on sisäinen matkamme erämaahan kuuntelemaan Jumalan ääntä. Sen jälkeen palaamme aina maailmaan toteuttamaan Jumalan tahtoa ja työskentelemään maailman hyväksi Kristuksen viitoittamaa tietä. Jaamme työssämme ja elämässämme Jumalan maailmaa muuttavaa työtä. Todistamme elämässämme ihmisyyden syvimpiä kaipauksia ja huutoja Jumalan puoleen ja näytämme ihmisille, miten hyvä Jumalamme jo toimii meidän elämässämme. Meitä kutsutaan ”maan suolaksi” ja ”maailman valoksi”.

Pyhä Jeesuslapsen Teresa ilmaisi kutsumuksensa elää kontemplaation ja palvelun vuorovaikutuksessa, kun hän ymmärsi, että hänen kutsumuksensa oli olla ”rakkautena kirkon sydämessä”.

Oikeudenmukaisuus

”Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän käskyn me olemmekin häneltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.” (1 Joh. 4:19-21)

Rakkaus toisia ihmisiä kohtaan on aina ollut kristillisen elämän keskeinen käsky. Monet kristityt pyhät toteuttivat tätä kutsua pyyteettömästi, jopa kuolemaan asti. Seuraamme lopulta Kristuksen tietä asettaa itsemme ja jopa elämämme toisten rakastamisen välineeksi.

Nykyajan maailmassa huomaamme, että meitä tarvitaan auttamaan toisia, mutta samalla syviä yhteiskunnan ongelmia ei voida ratkaista vain yksilöiden tai yhteisöjen hyväntekeväisyyden avulla. On olemassa perustavanlaatuaista epäoikeudenmukaisuutta yhteiskunnassa, joka kutsuu kristittyjä syvempään ja suurempaan muutokseen. Emme näe vain aineellista köyhyyttä vaan epäoikeudenmukaisuutta, syrjintää ja epäinhimillisyyttä. Kyse ei ole ihmisten väheksymisestä pelkästään talouden, vaan ennen muuta ihonvärin, kulttuurin tai sukupuolen vuoksi. Raamatun mukaan Jumala pitää huolta kaikista ihmisistä ja koko maailmasta, samalla Jumala vaatii oikeudenmukaisuutta ja vapautusta sorretuille. Yhteisömme on mukana kirkon profeetallisessa missiossa - taistelussa ihmisarvon, ihmisten perusoikeuksien ja vapauden puolesta.

Jokainen aika ja paikka kohtaa omat ongelmansa ja haasteensa. Tärkeää ei ole vain auttaa vaan myös työskennellä köyhien ja sorrettujen kanssa, oppia heiltä ja ohjata heitä itse toimimaan oman vapautensa eteen.

